

2. Колкото по-безпрепятствено се движат соковете по лозата, толкова повече се увеличава силата ѝ и обратно — спъвали се свободното и бързо движение на соковете, спомага се за увеличението на плодородието за сметка на буйността. А туй се постига пакъ чрезъ рѣзитбата и още съ огъването на пръчките, поставянето имъ въ наклонено и легнало положение и пр.

3. Съ ежегодното рѣзане на едногодишнитѣ лозови пръчки, безъ да се търси и желае, се получава известно, по-големо или по-малко, удължаване на рамената (разклоненията на лозата). Ето туй удължаване и усукване на лозовитѣ рамена е една отъ причинитѣ, която заставя по-възрастнитѣ лозя да бждатъ по-редовни въ плода си и пр

Какво трѣбва да се знае и пази при рѣзитбата?

По-важнитѣ условия за спазване при рѣзитбата сж :

1. **Да се държи равновесие между коренитѣ и надземнитѣ части на лозата.** Ето съществено, върху което трѣбва да се гради и води рѣзитбата, защото силната и правилно развита коренна система ще изхрани сигурно повече филизи и грозде и обратно.

Най-очевидниятъ пѣкъ външенъ признакъ за познаване състоянието и силата на лозата е силата — дължината и дебелината на едногодишнитѣ пръчки. Споредъ туй при рѣзитбата **рѣзачтъ трѣбва внимателно да се вглежда върху всѣка лоза, върху всѣко нейно рамо и върху всѣка плодна пръчка.** Съобразно пѣкъ съ всичко туй, той ще остави повече или по-малко плодни пжпки върху всѣко рамо и всѣко чепче и общо върху лозата.

2. **Да се държи равновесие между рамената отъ една страна, а отъ друга — между филизитѣ.**

По-горе се отбеляза, че лозата е наклонна да развива най-първо и бързо връхнитѣ си пжпки. Това е особено очевидно при вертикалнитѣ пръчки, чепове и рамена. За отстраняване на туй неудобство, рѣзитбата на горнитѣ и отвесно стоящи рамена и пръчки трѣбва да се прави по-ниско къмъ главината и обратно при по-низкостоящитѣ, наклоненитѣ и поставени хоризонтално.

Понеже и отъ практика се знае, че при порѣзанитѣ високо и правостоящи къмъ главината пръчки, долнитѣ пжпки или никакъ не покарватъ или покарватъ късно и биватъ слаби, следва какво, колкото едно рамо, чепче и пръчка е по-високо и по-правостояще отъ съседнитѣ, подрѣзката му трѣбва да бжде по-къса и обратно.

Къмъ току-що казаното трѣбва да припомнимъ, че всѣкога и при всички случаи трѣбва да се внимава, щото всички рамена